

ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹԻԿ ԶԵԳՇՈՅ ԾՕՎԱՌ ԸՆԹԵՐՑ. ԸՆԿ.-ԵԱՆ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ

Շնորհակալութեամբ ստացած ենք Պրն. Դէրզկ Մինաս-
եանի, Շիրակոյէն, (Արիաւիւտացի) 4 տղարի նուէրը :

ԽՆԱՅԵՆՔ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Շիրակոյի խնդիրը իր ատենին բառական զբաղեցուց Չնգուլցի հայրենակիցներու միտքը, եւ տրուած լուսարանութիւնները զոհաբերութեամբ ընդունուեցան հայրենակիցներու մեծ մասին կողմէ ու միտքերը հանգարտեցան:

Բայց վերջերս մի ոմն Սանուկ Սահակ Աղբիարի, յետին մտքով հրապարակ իջաւ եւ կրկին պղտորեց հանրային կարծիքը: Ատենին եւս պատասխանեցի եւ «Ծօվառ»ի Մայիս մէկ թիւին մէջ Պրն. Ա. Մինասեան որպէս նախկին Կեդր. Վարչութեան քարտուղարը իր իսկ օրով եւ իր իսկ ձեռքով եւս զած թղթակցութիւնները յիշելով լուսարանեց բոլոր անցողարձերը, կատարեալ խղճմտութեամբ, որուն դէմ ոչ մէկ առարկութիւն կրնայ բլլալ:

Սակայն Պրն. Մինասեանի ՅԵՏ ԳՐՈՒԹԻՒՆԸ, որով համերաշխութեան եզր մը գտնելու փափաքը կը յայտնէր, զէթ իմ համոզումով ժամանակավրէյ է:

Անշուշտ Պրն. Ա. Մինասեան հայրենասիրական անկեղծ զգացումէ զրդեալ զրեց եւ իր անկեղծութեան մասին զինք ճանչցողներ կատարեալ փառահ են, սակայն սկզբունքային տեսակէտով իր այդ փափաքը վնասակար կը գտնենք Միութեան:

Նախ կ'արժէ դիտնալ թէ որո՞նց հետ է որ պիտի հաշտուինք: Եթէ Շիրակոյի մէջ հաստատեալ անութիւն կը տեսնեն, բոլորովին կը սխալին: Ինչպէս «Ծօվառ»ի Աղբիարի թիւով գրած էի, Շիրակոյի մէջ գոյութիւն ունի օրինաւոր մասնաճիւղ, ասկէ դուրս կան քանի մը անհատներ, որոնք կազմակերպական տեսակէտով ոչինչ կը ներկայացնեն, եւ եթէ շարունակ Միութեան անունը կը յեղյեցեն, անուանական է լիւ, եւ այն երեւակայութիւնը թէ անոնք ԴՅ հետեւորդներ ունին, խօսք է միայն, որու ցնորական բլլալուն իրենք ալ հաւատացին, երբ իրենց հաւելթախաղին օրը հազիւ 10 անձինք ներկայ եղած են, այն ալ խաբեր համար. իսկ նիւթական հասոյթը զրեթէ ոչինչ եղած է: Ասիկա ցոյց կուտայ թէ ողջմիտ եւ զոհող տարրը ո՛րն է, նկատի ունենալով մասնաճիւղի հանգանակութեան 763 տուարի ներկայ ժամանակներու համար խոշոր դուժարը:

Եթէ այս մարդիկն են որ Կեդր. Վարչութեան կողմէ Պատգ. Ժողովի պիտի հրաւիրուին, մեղք է ժամանակին: Անցեալի փորձերը բառական են: Այս մարդոց համար հանրային շահ պայտեթիւն չունի, միայն իրենց ետք պէտք է որ զոհացում գտնէ, եւ եթէ Կեդր. Վարչութիւնը կ'ուզէ հաշտութիւն գոյացնել, հարկ է որ բոլոր գործերը յանձնէ անոնց, որովհետեւ անոնք իրենցմէ դուրս բոլոր Չնգուլցիները իարդախ եւ անփստահելի կը նկատեն եւ միայն իրենք են փստահելին ու արժանաւորը բոլոր Չնգուլցիներու մէջ:

Պէտք էր որ Պրն. Մինասեան մինչեւ հիմա ճանչցած ըլլալը գտնոնք, քանի որ բոլոր թղթակցութիւնները ինք կատարած է եւ անոնց պաշարներին ծանօթ է, եւ անձամբ եւս ճանչցած է գոնէ անոնց ներկայացուցիչը: Երանի թէ ես սրբալի բլլայի իմ համոզումիս մէջ:

Թող չկարծուի թէ ես համերաշխ գործելու հակառակ եմ, ընդհակառակը՝ իմ ալ բուն փափաքս է որ բոլոր հայրենակիցներ միասին գործեն: Սակայն հակառակ եմ որ սկզբունքը զոհուի անհատներու եսին. կը բաւէ եսասիրութիւնը շոյելու քաղաքականութիւնը, որ միշտ ալ վնասած է Միութեան գործերուն, եւ եթէ շարունակուի՝ հասնելիք տեղ մը չունինք:

Իսկ եթէ այս մարդիկը կ'ուզեն Միութեան հետ գործել անկեղծօրէն, պէտք է կայ Պատգ. Ժողովին ներկայանալու, եւ յուսովս ծախքեր ընելու, եւ կը քաշուին դատէն, դը-

րամբ կը յանձնեն Կեդր. Վարչութեան՝ իր նպատակին գործածուելու համար, եւ ինչպէս «Ծօվառ»ի յարգելի խմբագիրը բաւ է իր խմբագրականին մէջ, կը ճանչնան Կեդր. Վարչութեան հեղինակութիւնը, եւ այն ատեն ամէն բան վերջանայ ու իրենք կը գտնան Շիրակոյի մասնաճիւղ անդամները: Շիրակոյի հայրենակիցները իրարու դէմ լուսած չեն, անոնք սիրալիր յարաբերութեան մէջ են, բայց մի քանի հատէն, որոնք կը սիրեն եւ կ'ուզեն ուրիշներ իրենց ստիճակ խոնարհած տեսնել:

Ասկէ տարբեր միջոց կամ քայլ սկզբունքի հակառակ է ԾՕՎԱՐՈՒ

ՔԷՆՆ ՈՒ ՆԵՐՈՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆԸ

«Ծօվառ» շատ խօսեցաւ մեր լաւ յատկութիւններու մասին եւ բազմապատկառ քիչ անգամ անդադարձաւ մեր յոյսովորութիւններուն, որոնցմէ ամէնէն տնաքանդը եղած է Քէնն ու Սիւր, որ թունաւորած է մեր հայրենակիցներու հոգին: Այս փառ յատկութիւնը պէտք է պախարակել հրապարակաւ, որ վերջ գտնէ այլեւս: Մենք Չնգուլցիներս արդէ պղտիկ թիւ մը կը կազմենք՝ յիշուած մեծ ու փոքր քանի մը քաղաքներու մէջ, բայց մեր հինգէն երկուքը անպատճառ իրարու հետ քէն ունին, անհատական շատ չնչին պատճառներով, որ կը տեսէ ամիսներ ու շատ անգամ մինչեւ մահ: Եւ եւթագրել որ մեր առջեւ կան հայրենակցական շատ մը գործեր, որոնք գործակցութեամբ միայն կրնան զլուր հանուիլ: Մուրը կը փաթթուի մէկը, եթէ վարձէ տառջ անցնիլ՝ բարեսիրական գործ մը յաջողցնելու յոյսով, եւ անգլէմը կը պանէ քինախոյրութեան ցանց մը: Ի՞նչպէս կարելի է գործ կատարել, երբ իրարու հետ գծուած ենք ու բար չենք սիրեր: Շատ յաճախ ստիպուած կ'ըլլանք ամբողջ ժամանակ, ոյժ եւ կորով սպառել նախ իրարու հանդէպ ունեցողները հաշտեցնելու եւ իրարու քով բերելու, որպէս զի կարելի բլլայ գործի մը ձեռնարկել: Շատ հեղ ալ խաթիւ համար պէտք է շարժիլ, որովհետեւ թէեւ մեր թիւը քիչ ու անգիտակից ենք, բայց քէնընիս շատ է: Ի՞նչ ընենք պէտք ունինք բոլորին ալ, հայրենակցական պէտքեր եւս նաւանդ Նոր Չնգուլց թաղամասի շինութիւնը բոլորիս գահարեութեամբը միայն կրնայ իրադործուիլ: Իրաւ, արդիւր աշխատանքը զոհաւոր կը պատճառէ մարդուս, բայց ի՞նչ կարելի է ընել, քէնին ու տոնելութեան համար հարկաւ չենք կրնար վերաջինացնէ մեկուսանալ բոլորովին:

Մեր հայրենակիցները պէտք է ի բաց թողուն իրենց արանքանդ սովորութիւնը, որովհետեւ մեր յոյս ունակութիւններուն ամէնէն սոսկալին է ան, որ բոյն զրած է մեր մէջ ու կը սպառէ մեր ոյժերը: Ամէն հայրենակից ինքը պէտք է ջանք մը ընէ որ քանդուի այդ ոխի բոյնը մեր մէջէն եւս նոր տեղ շինուի բոլորիս համար օգտակար ներդրամութեան ոգին:

Երբ մենք ներդրամիտ ոգւով դիտենք զիրար ու մեր փոքր թերութիւններուն համար չվշտացնենք մէկգմէկ, արդ ատեն քէնն ալ հետո կ'ըլլայ մեղմէ:

Չոհողութիւնը, ջանքը որ կը պահանջուի մեղմէ՝ մէկը մէկու ներող գտնուիլն է: Այս պղտիկ զոհողութիւնը հայրենակցական գործը հաճելի պիտի դարձնէ ամէնուս եւ շատ դիւրութեամբ պիտի յաջողենք կատուցանել Նոր Չնգուլց թաղամասը՝ Նուարաբաշէնի մէջ:

Ուրեմն ջանանք վերջ տալ իրարմէ վշտանալու եւ քէն պահելու մեր յոյս սովորութեան:

ՃԱՆ ԱՇՏԱՐԱԿԱՆ

Ֆրէզնո

ՊԵՅՄԱՐՆԹԻ ԽԱԼՈՆ

Ղաղար Տրբազեան է բուն անունը այս պարզակեաց մարդուն: Սակայն «Պէյալընթի Խալոն» կը կոչենք զինք Շիքակոյի մէջ, անշուշտ զանազաներու համար միւս Խալոններէն, որոնք մէկէ աւելի են, եւ այս անունը տուած են իրեն անոր համար որ տան մը զեանայարկը կը բնակէ:

Մօտ քսան տարի է որ Ամերիկա եկած է, եւ այդ երկար ժամանակամիջոցին մէջ շարաշար աշխատած է քանի մը տոյար քով քովի բերելու համար, եւ իսկապէս ալ խնայած է, սակայն տուած է իր չափազանց անկեղծութեան համար:

Այժմ 50 տարեքը անցած է, ասոյջութիւնն ալ բաւական մը կորսնցուցած է, անշուշտ զբամբի կորուստը եւ պոն-զըլիտութեան խորհուրդներն ալ իրենց որոշ բաժինը ունեցած են իր ասոյջութեան քայքայումին մէջ, սակայն նիւթական կորուստը իր ներքին մարդը չէ փոխած, նոյն ձեռքեր-բաց ՊԱՊԱ մարդն է:

Ապրիլ 13ին, քանի մը հաւելիթ, մէկ երկու չէօթէկ եւ սիկար մը տառած իրեն կ'այցելեմ Վերաշինացի կողմէն: Ձեռքիս թուղթէ տոպրակը սեղանին վրայ կը դնեմ առանց բան մը ըսելու իրեն: Ինք սակայն ինձ կը հարցնէ տոպրակի պարունակութեան մասին: Ձայն չեմ հաներ, կը բռնամ տոպրակը, կարմիր հաւկիթը տեսնելուն պէս կ'ըսէ. «Տա մտախըմ թէ Վերաշինացի եօնէն (կողմէն) բերած ես»: «Այո», կը պատասխանեմ:

Ձեռքը անմիջապէս զրպանը կը տանի զբամ տալու համար, իրեն կ'ըսեմ որ զբամ պիտի չտանեմ, ինծի այդպէս պատուիրուած է: Անկարելի կ'ըլլայ սակայն համոզել զինք, մէջ բերելով իր աննպաստ պարագաները:

Կարծես այս խօսքերս զինքը աւելի կը վիրաւորեն: «Դուն զիս կը կոչրես, ես որչափ ալ չի բանիմ, հիւանդ ըլլեմ եւ մինչեւ մահուն տարածային ալ իկնիմ (իշամ), ես պէտք է իմ փոխիս (բամ ինս) տամ», կ'ըսէ յանդիմանական շեշտերով եւ հինգ տոլարը կը նետէ սեղանին վրայ:

Դրամը չեմ վերցնիր, կը թողում սեղանին վրայ, եւ կը սկսիմ խօսակցութեան: Կը պատմէ երկրի կեանքէն, իրենց հաւուն թուխս նստիլը, իր գուշակութիւնը թէ նոր ձագերը բախտ պիտի չբերեն իրենց, թէ իր ջորին պիտի գողցուի եւ կամ իրենցմէ մէկը պիտի մեռնի, թէ իր այդ գուշակութիւնը իրականացած է, ջորին գողցած են եւ զեռ ինչե՛ր ինչե՛ր պատահած են ասկէ յետոյ:

Յետոյ կը սկսի պատմել իր Ամերիկայի մէջ անցուցած կեանքէն, իր նիւթական կորուստը եւ իր գործախուրտեան պատճառ եղողները Աստուծոյ արդարութեան կը յանձնէ. «Իմ Տէրս ընտնեց մարդիկ պիտի լացընէ, մենք է գորութիւնը ընոր», եւ այս բառերը կ'արտասանէ այնպիսի շեշտով մը որ մտիկ ընողն ալ երկիւղ մը կ'զգայ:

Այդ միջոցին դուռը կը զարնուի, դեռ դուռը չբացած կ'ըսէ ինծի որ զբամը սեղանին վրայէն վերցնեմ: Նորէն կը մերթեմ տունը: Նորէն կը նկուրի. «Տէ վերցուր կ'ըսիմ քեզի, հայտէ՛ չաղաս հայտէ, մարդ կուգայ, թո չի տեսնայ, մարդու ալ բան չըսես»: Չուզեր որ մէկը զիսնայ, հինգ տոլարը չարժած բան է, ցուցամոլութիւն չուզեր ընել: Եւ ես ակամայ հինգ տոլարը զրպանս կը դնեմ իր համեստութիւնը զիրաւորելու համար, ու գիշեր բարի ըսելով մեկնումի հրաժեշտս կուտամ իրեն:

«Գիշեր բարի չաղաս (ողաս), Աստուած գործերնիդ յաջողէ, Տէրը պլակնիդ օշնէ (օրհնէ), որ ձեր նպատակին հասնիք», ըսելով զիս ճամբուս կը դնէ:

Եւ ճամբան ինքնիրենս կը խորհրդածեմ թէ՛ հոգեկան ինչ մեծ տարբերութիւն կայ այս պէյալընթ բնակող մարդուն եւ փարթաւ տուններու մէջ ապրող մարդոց միջեւ:

Մէն Սէ Յի

ԼՈՒՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Յարգելի իմք. «Ծօվառ»ի,

Մէկ քանի անգամ է որ թերթիդ մէջ կը կարդամ Կիպրոսէն գրուած ազերսագին կոչեր նիւթական օգնութեան համար, Սիրոն Կոչկարեանի կողմէ ստորագրուած, որպէս թէ այս կինը Չուլուչցի ըլլար եւ մատնուած թշուառ վիճակի մը իր զաւակներով: Ուրիշ զարմանալի բան մըն ալ այն է որ Կիպրոսի մեր հայրենակիցները «Ծօվառ»ը կարդալով հանգերձ ցարդ յուս մնացին այս Տիկինը ինքնութեան մասին:

Ընթերցողները լուսարաններու համար ըսենք թէ՛ երբ Նիւ Եորքահայ մեր հայրենակիցը Պրն. Ա. Մինասեան Մարտէյլ եկած էր մի քանի ամիսներ տառջ, իմ ներկայութեան վերոյիշեալ Սիրոն Կոչկարեանի հետ խօսակցութիւն մը ունեցաւ: Տիկինը թուրքերէն լեզուով կը զանգատէր որ իրենց գրած նամակները անպատասխանի կը մնային: Ես որ լուս. մտիկ կ'ընէի, հարցուցի Տիկինը թէ ինքը ո՛ւր կէ եկած էր Մարտէյլ եւ ի՞նչ միջոցներով:

Տիկինը պատասխանեց թէ Կիպրոսէն եկած էր Բարիկ իր ազնիկը ամուսնացնելու համար, եւ հիմա իր նպատակը իրագործած զարձեալ Կիպրոս պիտի վերադառնայ: Ինքն իսկ աւելցուց թէ՛ քանի որ ողջ է իր փեսան, ուսէ կարօտութիւն պիտի չունենայ այլեւս: Ի սրտէ կը մայթենք որ ողջ մնան այդպիսի փեսաները... եւ Տիկինը այլեւս պէտք չունենայ խնդրանքներ ընելու ուսէ մէկին:

Այս լուսարանութիւնը տալ հարկ սեպեցի անոր համար որ մեր հայրենակիցները քիչ մը զգոյշ ըլլան եւ ամէն ազերսող անպատճառ կարօտ չեղատեն, մինչեւ որ չստուգեն անոր իրական վիճակը:

Մարտէյլ

Պ. ՏԱՐՂՈՒՆԵԱՆ

ՀԱՒԱՏՔ

Համատարած ծագէ, հաւա՛տք, ջիւջ արեւ, Մարդը փրկէ տարակոյսին անդունդէն, Ուր՝ վայելքներ, վիշտեր հոգին կը փառնեն, Երջանկութիւնն անոր կուտայ հուսկ բարեւ:

Առանց քեզի կեանքն է տանջանք արդարեւ, Մահուան վիճէն արհաւիրքներ կը ժայթքեն, Կ'իյնան շանթեր խորհուրդներու բարձունքէն, Երկինք, երկիր կը պարուրէ ֆոյ մը սեւ:

Ծագէ՛, պատրանքն իսպառ ըրէ բընաջինջ, Բե՛ր երեւան արքայութեան փառքը ջիւջ, Միակ յագուրդն՝ անհունատեմէ մեր սրտին:

Մեր հոգիները լոյսիդ տակ քո՛ղ ժպտին, Բարիքներովդ երանաւտ եւ անհուն՝ Երկիրս վերայ քո՛ղ երկինքի հաւն առնուն:

ԽԱԶԻԿ ՎՐԴ. ԱԹԱՆԱՍԵԱՆ

«Դրուագներ Զնգուշի Անցեալէն» գրքէն

ՆԱՀԱՏԱԿ ԲՐՈՑ. ՅՈՎԷ. ՊՈՒՃԻԳԱՆԵԱՆ

«Դրուագներ Զնգուշի Անցեալէն» գրքէն կ'արտատպենք մեր անմահ հայրենակցին կենսագրական ամփոփ գիծերը:

Ծնած է 1874ին, որդին է Զնգուշիներու Գոչամունի (Յակոբ) եւ Մարիամին: Նախնական կրթութիւնը ստացած է Զնգուշի մէջ: Յետոյ գացած է Խարբերդի եփրատ դպրոց, որու ընթացքը աւարտած է 1896ին:

1896-1906 կը պաշտօնավարէ եփրատի մէջ եւ 1906ին եփրատի վարչութեան կողմէ կը զրկուի էտինպուրկի համալսարանը՝ կատարելագործելու իր ճիւղերը — հոգեբանութիւն, բարոյագիտութիւն, փիլիսոփայութիւն եւ տրնտեսագիտութիւն: Երկու տարիէն կը լրացնէ համալսարանի եռամեայ չրջանը եւ 1908ին կը դառնայ եփրատ դոկտ, ուր կը հրատարակի ցկեանս պաշտօնավարելու իրերէ ուսուցչական մասուոր եւ բարոյական գիտութեանց:

Բրոֆ. Պուճիգանեան ունեցած է նաեւ ազգային լայն գործունէութիւն: Հեղինակած է «Ընտանիքի վերլուծումներ» անուն երկը եւ աշխատակցած է «Բերական», «Աւետարներ», «Լոյս» եւ «Եփրատ» թերթերուն:

1900ին ամուսնացած է Մարիցա Թիւֆէնկեանի հետ, եւ ունեցած է 3 աղջիկ եւ 3 մանչ զաւակներ, որոնք այժմ Պէյրութ կը գտնուին:

1915, Մայիս 1ին ձերբակալուած է ուրիշ բրոֆէսորներու հետ եւ մէկ ու կէս ամիս անասելի խոշտանկումներ կրելէ վերջ կը տարուի Կէօլիւկի մօտ Շապկահան գիւղը, ուր «մահուան ճոր»ին մէջ կը մահացուի:

ԶՆԳՈՒՇՅԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

Զատիկ երկուշաբթի օրը Պրն. Յարութիւն Մատգաչեանի անուան տօնակատարութիւնը տեղի ունեցաւ ներկայութեամբ բոլոր Սրբմեան եղբայրներու եւ Տէրք եւ Տիկնայք Ս. Էրմոյեանի, Կ. Յակոբեանի, Ազանի Տաղալիկեանի, կնքահայր Արամ Դաւիթեանի ու բոլոր ազգական բարեկամներու: Ուրախութիւնը տեւեց մինչեւ առաւօտ եւ ներկաներ լիովին հիւրասիրուեցան եւ բարեմաղթութիւններ ընելէ յետոյ մեկնեցան իրենց տեղերը:

*** Ապրիլ 23ի երեկոյին Արթարար եւ Թորարար Քէհեախաջօեանի բնակարանը հաւաքուած էին հայրենակիցներ Յ. Սէրեան, Ա. Սրբմեան, Խ. Ս. Սրբմեան, Կ. Յակոբեան եւ Ճէք Քէօսէեան՝ իրենց ընտանիքներով, որոնք բոլորն ալ բրին միութարական խօսքեր Արթարարին եւ Թորարարին, որ իրենց հօրեղբորդին՝ Մ. Քէհեախաջօեանը կ'սրտաւարտէին Լօրէնսի մէջ: Մեր խոր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք հանգուցեայի բոլոր պարագաներուն:

Քիմկապըրի Կ. ՍՐԲԱՐԱՐԱՆ

ՄԱՐՍԷՅԻ. — Մեր հայրենակիցը Պրն. Խ. Մաչուլեանի Տիկինը իր երեք զաւակներով տեղա ժամանեց: Պրն. Մաչուլեանի աչքը լուսելով՝ բարի գալուստ կը մաղթենք Տիկնայք եւ զաւակներուն:

*** Պրն. Մանուկ Միսեանի Տիկինը Աննիկ ամիսէն աւելի է որ հիւանդ անկողնոյ կը ծառայէ: Շուտափոյթ աղաքինում կը մաղթենք:

*** Ապրիլ 17ին Լատուգայի մէջ բնակող մեր երկու հայրենակիցներուն զաւակաց կնուծք տեղի ունեցաւ: Առաջինը՝ Տարգունեանի պզտիկը՝ կնքահայրութեամբ Պրն. Խ. Եօքսուլեանի, իսկ երկրորդը՝ Յ. Միւնարէճեանի պզտիկները: Երկու կնուծքներու առթիւ ալ եղան օրուան համապատասխան եւ լաւ ուրախութիւններ: Մեր խնդակցութիւնները կը յայտնենք:

*** Տիկին Մարի Հաճի Գաղարեան աղջիկ զաւակով մը բախտաւորուեցաւ: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

Պ. ՏԱՐԳՈՒՆԵԱՆ

ՇԻՔԱԿՈ. — Տէր եւ Տիկին Յ. Խոհարարեանի փոքրիկ Գոհարիկ առողջացած է հարսանէթի հիւանդութենէն: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Տէր եւ Տիկին Հաճի Յակոբ Վարդանեան աղջիկ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

ԼՐԱՏՈՒ

ԼՕՐԷՆՍ. — Մեր տարեց հայրենակիցը Պրն. Պետրոս Գաղանճեան մի քանի շաբաթ է ի վեր հիւանդ անկողնոյ կը ծառայէ: Շուտափոյթ աղաքինում կը մաղթենք:

*** Փոքրիկ Մարտիրոս Յակոբեան ջրծաղիկ հանած էր այժմ լաւ է: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք փոքրիկ ծնողաց՝ անոր աղաքինման առթիւ:

*** Նիւ Եփրէն Պրն. Թ. Պապեանի զոքանչը՝ Տիկին Գաղարեան քաղաքս եկած էր իր զաւակին աջակցութիւնը մտալու համար: Շաբաթ մը մնալէ վերջ վերադարձաւ Նիւ Եփրէ:

ԼՈՒՍՈՒ

ՆԻԻ ԵՈՐԲ. — Պրն. Խ. Ազնուորեանի Տիկինը հիւանդանոցէն տուն եկաւ: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Պրն. Ս. Մաթոսեանի մայրը՝ Տիկ Տիրուհի, որ նախորդիւ գրած էինք թէ հիւանդացած է, հիւանդանոց փոխադրուեցաւ: Մեր խոր կսկիծը կը յայտնենք եւ շուտափոյթ աղաքինում կը բաղձանք մեր ծերունի մայրիկին:

*** Լօրէնսէն Պրն. Պետրոս Ֆարհատեան հոս եկած է քանի օրուան աջակցութեամբ: Բարի գալուստ կը մաղթենք մեր հայրենակցին:

*** Պրն. Գ. Հարամգայեանի փոքրիկը, որ նշապեղծութիւնը գործողութեան համար հիւանդանոց մնաց քանի մը օր տուն բերուեցաւ: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք անոր աղաքինման առթիւ:

*** Պրն. Ա. Փապուճեանի փոքրիկը՝ Ծօրճին ասկէ քանի շաբաթ առաջ իրենց տան առջեւ խաղացած պահէ ինքնաշարժի մը տակ մնաց եւ ոտքը կտրուեցաւ: Այժմ հիւանդանոց կը գտնուի: Մեր խոր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք եւ շուտափոյթ աղաքինում կը ցանկանք:

ԼՐԱՏՈՒ

ՊՏՈՅՏԻ ՄԸ ԱՌԹԻԻ

Մարտ 16ին, օդին պայծառութենէն օգտուելով հայրենակից Պրն. Պ. Պապտասարեանի հետ պառլաի ելանք Վաշիկ շրջանին հայրենակ գիւղերը: Կէսօրուան մօտ հասանք Շօմարակ կոչուած գիւղը: Ընկերըս առաջնորդութեամբ ծանօթացանք Տիկին Մարիամ Եալաեանի հետ, որ 1926էն ի վեր իր երեք աղջիկ զաւակներով հաստատուած էր իր փոքրիկ աղջիկը, իսկ այս Յունուարին նշանուելու մէջ աղջիկը՝ Օր. Ուսաննան ընդ Պրն. Ագրիպա Սարգիսեանի (Պոլսեցի): Տիկին Մարիամ ընդհանրեց մեր ծանօթութիւնը եւ մեզ հիւրասիրեց ճոխ սեղանով մը. նաեւ հետաքրքրուեցաւ հայրենակիցներու կեանքով եւ մասնաւորապէս «Ծօլառ»ով, որ իրեն կը զրկէինք մենք: Գնահատուելով «Ծօլառ»ի հայրենանուէր գործունէութիւնը 50 Քրնուիրեց անոր ի նպաստ: Երեկոյին ուշ առին շորհակալութիւն յայտնելով վերադարձանք Վաշիկ:

Նոյն օրը բախտն ունեցանք ծանօթանալու Զնգուշիներու փեսացու Պր. Ագրիպա Սարգիսեանի հետ, որ աղի երիտասարդ մըն է: Կը շորհաւորենք խօսեցեալ զոյգը:

*** Պրն. Պօղոս Ռաջօեան կատարելապէս բուժուած է իր հիւանդութենէն: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք: Մարտ 30, 1930, Վալապա Յ. Կ. ԹՈՒՐՈՅԵԱՆ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Մեր խորին շորհակալութիւնը կը յայտնենք ամէն նոյն, որոնք իրենց աջակցութիւնով եւ ծաղկեպսակներով միութարեցին մեզ մեր եղբոր Մարտիրոս Քէհեախաջօեանի գաղտնադէտ մահուան առթիւ:

ՏԵՐ ԵՒ ՏԻԿ Յ. ՔԷՀԵԱԽԱՋՅԵԱՆ